

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

Benevole Lector.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](#)

BENEVOLE LECTOR.

Controversiam, quæ anno Christi millesimo sexcentesimo septuagesimo quarto tam Romæ, quam in Belgio circa *Monita salutaria B. V. ad cultores suos indiscretos agitabatur*, jam in fine hujus tomī relataī reperies: Enimvero inde Romanæ Ecclesiæ hostes triumphum canere moliuntur, atque eorum aliqui superstitionis Catholicorum pietatem publico testimonio comprobari convictantur, alii vero hanc corruptelam, ac devotionis intemperantiam ab ipsa Ecclesia approbari, eo ex capite calumniati sunt, quod Clemens X. summus Pontifex suo decreto hæc monita damnarit: Attamen hæc immerito & perperam Ecclesiæ ac summo Pontifici imputari, aliunde sat luculenter patet: quali enim cultu Catholici Beatam Virginem venerentur, ex Conciliū Tridentini

tini decreto discere potuissent, ea autem,
quæ in præfatis monitis superstitiosa Ca-
tholicis imputantur, ab Ecclesia atque a
Clemente Papa, aliisque Pontificibus
nunquam fuisse approbata, innumera
docent testimonia, idque testatur ipse-
met Clemens X. cum enim hæc monita
in suo decreto rejecerit, *donec corri-
gantur* manifeste indicavit, in illis cor-
rigenda esse, ea, quæ vel falso Catho-
licis imputantur, vel tanquam supersti-
tiosa rejiciuntur, cum tamen dignam
debitamque pietatem præferrent: Hæc
ergo Pontifex salva voluit, cetera cor-
rigenda censuit: Ut ergo quivis suum
quoque desuper judicium ferre, pro-
prioque oculorum testimonio convinci
possit, operæ pretium duximus, primo
hæc ipsa monita, prout hoc anno Leo-
dii apud Nicolaum de la Rache prodie-
runt, fideliter transcribere, huicque to-
mo inserere, postmodum etiam alia mo-
nita prioribus opposita Duacensibus li-
teris eodem anno apud Mariam Serru-
rier edita adjungere.

MONI-

MONITA SALUTARIA
B. V. MARIAE
AD CULTORES SUOS INDISCRETOS.

§. I.

B. Virgo respuit impænitentium cultum.

EGO MATER PULCHRÆ DILECTIONIS (a).

1. *Non est pulchra aut speciosa laus in ore peccatoris* (b): *Non est pulchra dilectio in corde subdito peccatis* (c). Frustra me diligunt, qui in peccatis perseverant: qui enim Deo non placent, nec mihi placent.

Ego quos amatores volo, imitatores cupio.

Noli me putare refugium peccatorum impænitentium. Si me amas, fac quod maxime desidero; nimirum, diliges Dominum Deum tuum, ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota fortitudine tua. (d)

2. *Nolite credere omni Spiritui, sed probate Spiritus, si ex Deo sint.* (e)

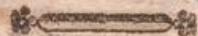
Ne itaque facile recipiatis omnes & quasvis historiunculas, quæ de meis apparitionibus, aut revelationibus, aut beneficiis & privilegiis promiscue circumferruntur.

a 3

Ne

(a) Eccl. 24. (b) Ibid. 15. v. 9. (c) Sap. 1. v. 4.

(d) Deut. 6. v. 5. (e) I. Joan. 4. v. 1.

Ne sitis ex numero illorum, qui a veritate auditum avertunt, ad fabulas autem convertuntur. (f)

Nemo igitur vestrum confidat, me cultores meos ex inferno ad pœnitentiam revocare, aut propter aridas aliquas devotunculas in judicio defendere.

§. II.

B. Virgo non patitur se amari, nisi Deus ameritur super omnia.

EGO MATER PULCHRÆ DILECTIONIS.

I. Non est pulchra dilectio mei, absque charitate Dei, qui creavit me. Ne credas te propter aliquem cultum, quem mihi exhibes, si charitatem non habeas, prædestinatum esse (g). Sola dilectio discernit inter Filios Dei, & Filios Diaboli. Qui prædestinantur ad hoc prædestinantur ut conformes fiant imagini Filii Dei (h). Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum vitiis & concupiscentiis (i). Qui ergo carnem suam non crucifigunt, non ad Christum, ac per consequens nec ad me spectant; quamvis multis me prosequantur officiis,

2. Non

(f) 2. Tim. 4. v. 4.

In ep. 1. Joan.

(g) S. Aug. tract. 5.

(h) Rom. 8. v. 29.

(i) Gal. 5. v. 24.

2. Non est privilegium ullum peccatori impoenitenti concessum, ut æternum non patiatur incendium, quantumvis me colere præsumperit (k): *nisi enim pœnitentiam habueritis, omnes similiter peribitis*, sive Cultores mei, sive non.

Non est enim auditum a sæculo, ut qui seriam pœnitentiam neglexerit, per me liberatus fuerit. Nec quidquam juvabunt eum formulæ & precatiunculæ, quas recitaverit, aut signa & instrumenta pietatis quæ gestaverit, nec Confraternitates aut Sodalitates, quibus nomen dederit.

Cavete a laqueo diaboli, qui sub prætextu facilis & commodæ pietatis exterræ, securitatem peccantibus suadet, ut differant pœnitentiam, & mortificationem carnis negligant; præsumentes de divina misericordia, & mea intercessione illis non defutura.

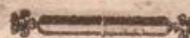
Procul a me sit, ut ego hos degeneres meos Cultores in judicio defendam: accusabo ego eos potius ob injuriam mihi illatam, quod me jactent patronam injustæ & impiæ caussæ suæ, & fautricem impoenitentiæ. Nec enim putandum est, quod ego compatiar, aut collachrimer illis, qui a Filio meo damnantur. Voluntas ipsius, voluntas mea est (l). Justam

a 4

ipſius

(l) Luc. 13.

(m) Proverb. 1. v. 26.

ipsius sententiam ego approbo, & cum illo ridebo in interitu ipsorum, & subsannabo eos, qui innixi fuerint baculo arundineo, putantes, quod pietas externa sufficiat. Merito de illis dicet Iudex: *Me dereliquerunt fontem aquæ vivæ, & foderunt sibi cisternas dissipatas, quæ continere non valent aquas* (m).

3. Dictum est vobis a Filio meo. (n) *Non omnis qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum Cælorum; sed qui facit voluntatem Patris mei, qui in cælis est.* Numquid putatis quod ampiius proderit ei, si dixerit mihi (o), *Domina, Domina?* absit ut ista credatis. Licet enim quis linguis hominum loquatur aut Angelorum, si charitatem non habuerit, factus est velut æs sonans, aut cymbalum tinniens. Proinde quamvis inter Angelos meas laudes decantares, si charitatem non habueris, nihil es (p).

§. III.

B. Virgo nihil sibi vult tribui nisi dependenter a Deo.

EGO MATER PULCHRÆ DILECTIONIS.

i. *Non est pulchra dilectio, vel laus quæ Deo non tribuit omnia.*

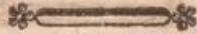
Illi

(m) Jerem. 2. v. 13.

(n) Matth. 7. v. 21.

(o) 1. Cor. 1. v. 13.

(p) Ibid. v. 2.

Illi soli debetur omnis laus, honor, & gloria (q). Ego non quero gloriam meam (r); sed gloriam ejus qui creavit, & redemit me (s).

Laus quæ mihi defertur, si non redundet primo & principaliter in Deum, qui dedit mihi omnia quæ habeo, non est laus mea, sed vituperium.

Laus quæ mihi defertur ut Matri, & Ancillæ Domini, sancta est.

Ego enim ante pedes Agni mitto coronam meam (t), quamvis sit pretiosissima inter omnes alias, sciens quod a me nihil sum. Ego enim Conserva vestra sum (u).

Cum itaque me laudas, præcipue Deum meum lauda, & magnifica, qui respexit humilitatem ancillæ suæ: & fecit mihi magna qui potens est (x).

Si me invocas, ad hoc invoca, ut defectum & imbecillitatem tuam suppleam precibus meis ad Deum.

2. Noli cor tuum dividere ut me præter Deum, & non propter Deum ames.

Nolo ego quidquam Deo subtrahere, vel cum Deo dividere.

Deus infinitus est, & infinite amandus; omnem tuum expostulans & absorbens amorem.

a 5

Noli

(q) I. Tim. 1. v. 17. (r) Joan. 8. v. 50.

(s) S. Aug. de vera Relig. c. 55.

(t) Apoc. 4. v. 10. (u) Ibid. 22. v. 9.

(x) Lucæ 1. v. 48. & 49.

Noli me colere, ac si non sufficeret tibi
Deus. Absit a te ista cogitatio.

Si Deum habes, nullo alio indiges,
& in Deo habes omnia.

Si me habere posses sine Deo, nihil tibi
prodebet, & nihil haberet.

Noli dicere, quod, si me non haberet,
desperares. Confide Christo, qui neminem
desperare finit.

3. Nolite me colere, ac si non daretur
aditus ad Deum per Christum, sine me.

*Unus enim est Deus, unus & mediator Dei
& hominum Christus Jesus (y).*

*Advocatum habetis apud Patrem, Iesum
Christum qui interpellat pro vobis (a).*

*Ipse est ostium, ipse est via, veritas &
vita. Nemo venit ad Patrem, nisi per ipsum (b).*

*Ipse data est omnis potestas in caelo &
in terra, non mihi (c).*

*Non est in alio aliquo salus, nec enim aliud
nomen est sub caelo datum hominibus, in quo
oporteat vos salvos fieri, quam nomen Iesu
Christi filii mei (d).*

*Ipse est Alpha & Omega, principium &
finis (e). Omnia & in omnibus Christus (f).*

Noli me colere quasi Deum subalter-
num (g).

4. Qui

(y) Tim. 2. v. 5. (a) I. Joan. 2. v. 1.

(b) Rom. 8. v. 34. (c) Joan. 10. v. 7.
& cap. 14. v. 6. (d) Marc. 28. v. 18.

(e) Act. 4. v. 12. (f) Apoc. 1. v. 8.

(g) Col. 3. v. 11.

4. Qui me *Mediatricem* vel *Advocatam* dicunt, non eo sensu dicant, quo Filius meus proprie est *Mediator & Advocatus*.

Ille *novi testamenti mediator est* (h).

Ille propriis meritis Deum placavit, ille solus pacem fecit inter Deum & homines (i).

Ille *Torcular calcavit solus, & de gentibus non erat quisquam cum eo* (k).

Nemo itaque mihi hæc tribuat. Ego enim non placui Altissimo, nisi in *Christo*, & per *Christum, Salvatorem & Redemptorem* meum.

Numquid ego crucifixa sum pro vobis, aut in nomine meo baptizati esis (l)?

5. Si me amas & colis ut patronam tuam apud Deum, bene facis; multum enim valent preces meæ. Cavendum tamen, ne per hyperboleū vel zelum immoderatum mihi quidquam tribuas, quod Deo soli debetur, vel *Christo*.

Deus enim *Zelotes* est, qui gloriā suā alteri non dat, nec dari sinit (m). Cave ne quidquam Deo detraxeris, ut me honores, sicut *Colliridiani* (n).

Ne

(h) Hebr. 9. v. 15.

(i) Col. 1. v. 20.

(k) Isaiæ 63. v. 3.

(l) 1. Cor. 1. v. 13.

(m) Exod. 2. v. 5.

(n) Isai. 42. v. 8.

S. Epiphan.

Ne itaque dixeris, me esse omnipotentem, ne me vocaveris Salvatricem, aut Corredemptricem. Absit ut dicas Deum non potuisse aut posse excellentiorem me C^{re}aturam facere. Potentia Dei non exhauditur.

Noli dicere quod a tribunali divino ad meum appellari possit: aut me cum Filio meo divisum habere imperium.

Recedant ab ore vestro omnes istiusmodi laudes, cum glossis, quibus futiliter excusantur.

Nolo ego ista excessiva encomia, vel vanas adulatio*n*e*s*.

Simplex sit mea laus & sobria, non ambigua, non excessiva, non hyperbolica.

Noli simplices & rudes in erroremducere, aut devios ab Ecclesia scandalizare, & in errore confirmare; aut Ecclesiæ infamiam aspergere, ac si me coleret instar Dei. Nec te moveant hyperbolicæ aut anomalæ phrases & locutiones quorundam sanctorum, quæ non sunt promiscue usurpandæ, nec sine prudentia & circumspectione proferendæ, multo minus ampliandæ vel extendendæ.

6. Nolite me in parallelo ponere cum Deo, vel Christo.

Procul a vobis sint omnes comparationes finiti ad infinitum.

Ego sum Stella matutina, sed cum Sole Justitiae nullatenus comparanda.

Ego

Ego Tempium Dei, ego Thronus, ego Domus. Sed major est templo, qui habitat in eo (o). Major est throno, qui sedet super eum: Major est domo, qui fabricavit illam (p).

Omnis Creatura, quantumcumque excellens, Deo comparata nihil est. Quid ergo comparas nihilum ad Majestatem infinitam.

7. Noli dicere quod Christus sit Judex severus: Ego vero Mater misericordiae. Quod sibi reservarit Justitiam, mihi commiserit Misericordiam. Deus ens simplissimum est, & indivisibile.

Ego non habeo misericordiam nisi ab illo, & juxta ejus beneplacitum.

8. Ille est fons omnis misericordiae & gratiae, qui non potest exauriri.

Ille recipit peccatores, & manducat cum illis (q).

Ille venit querere & salvum facere, quod perierat.

Ille tibi in hac vita non est Judex severus, non enim venit ut judicet mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum (r).

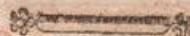
Ille invitat omnes qui laborant & onerati sunt, ut illos reficiat (s).

Ille

(o) Matth. 23. v. 17. & seq. (p) Hebr. 3. v. 3.

(q) Lucæ 15. v. 2. Cap. 19. v. 10. (r) Joan. 3. v. 17.

(s) Matth. 11. v. 28.

Ille frater tuus factus est. Ille cum esset in forma Dei, exinanivit semetipsum formam servi accipiens (t): nimis summo fastigio ad infimam crucis ignominiam se dimisit.

Exaltatus est a terra, ut omnia traheret ad se (u), nec esset qui præ verecundia se absconderet ab humilitate & benignitate ejus, aut accedere detrectaret.

Accedite itaque cum fiducia ad thronum gratiæ (x), nec quidquam vos ab illo deterreat. Si trepidatis, ducam vos ad illum, & pro vobis orabo: sed nolo ut in me hæreatis.

9. Nolite me tenerius aut sensibilius amare, quam Deum.

Nolite plus fiduciæ in me collocare, quam in Deo.

Nolite plus temporis aut precum mihi quam Deo impendere: absint ista a meis Cultoribus.

Deus sit vobis *omnia in omnibus*.

Quidquid amando vel orando potestis, præcipue Deo impendite, ad quem amandum super omnia creati estis.

Ego non sum finis; sed medium precum vestrarum, & amoris vestri; cui medio non nimium est inhærendum, sed ad Deum properandum.

§. IV.

(t) Phil. 2. v. 7.

(u) Joan. 12. v. 13.

(x) Hebr. 4. v. 16.

§. IV.

*B. Virgo a se cultum latriæ amovet ipsumque
detestatur.*

EGO MATER PULCHRÆ DILECTIONIS.

Pulchra dilectio filiorum est, non *mancipi-
orum*. Non ergo te dixeris meum
Mancipium. Soli Conditori Deo, & Re-
demptori Christo homines mancipantur.
An nescitis, quia potestas dominica jus vitæ
& necis habet in mancipatione, omnem illis
tollens libertatem & proprietatem? Hoc
soli Deo competit.

*Pretio empti estis (y), Sanguinis Filii
Dei, nolite fieri servi hominum (z). Liberi
estis, qua libertate Christus vos liberavit (a).*

Si ergo revera non estis mea mancipia,
quorsum servilibus titulis & signis hoc
ostentatis? Inanibus & aulicis submissio-
nibus mundus gaudet, non Ego.

Me & Santos oportet colere cultu
Dulicæ, sive dilectionis & Societatis (b). So-
lum Deum vero cultu *latriæ*, quæ est quæ-
dam divinitati proprie debita servitus.

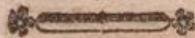
Attende ne *dulia* tua degeneret in ad-
ulterinam *Latriam*, & impingas in *Præ-
ceptum divinum*:

Domi-

(y) Instit. Justin. de his qui sui vel alien. jur.

8. in potestate. (z) 1. Cor. 7. (a) Gal. v. ult.

(b) S. Aug. contra Faust. lib. 20. cap. 21.

*Dominum Deum tuum adorabis, & illi
soli servies (c).*

§. V.

*B. Virgo statuarum suarum ornamenta dam-
nat, ubi pauperum cura, & Eucha-
ristiæ cultus negligitur.*

EGO MATER PULCHRÆ DILECTIONIS.

Pulchra dilectio, bene ordinata est.

Ne itaque putetis me recte diligi, si
statuæ meæ pretiosis vestibus & monilibus
fulgeant, *Christus* vero in pauperibus egeat,
aut fame vel frigore pereat.

Pro eo enim quod Ecclesias non ornavit,
nemo unquam accusatus fuit: pro eo autem
quod pauperum non sit misertus, gehennæ &
ignis inextinguibilis minæ sunt intentatæ (d).

O vanitas vanitatum! Sed non vanior
quam insanior. Fulget Ecclesia in parietibus
*(& Imaginibus meis) & eget in pauperi-
bus. Suos lapides induit auro, & suos filios*
nudos deserit (e).

Hac dico, non quod vetare velim talium
vasorum (& ornamentorum) oblationem;
sed quia dignum putem ante omnia benignitati
& misericordiae esse incumbendum (f).

Quod

(c) Matth. 4. v. 10. (d) S. Chrys. hom. 1.

in Matth. (e) Bernard. Apol. ad Guil. Abbat.

(f) S. Chrys. ubi supra.

Quod si quid igitur in Ecclesiæ decorem, ubi necesse est, conferre velitis, laudo. Sed cupio ut prius curetis vestire Christum in pauperibus: deinde eundem decenter ornare satagite in tremendis Mysteriis sacri Corporis ejus, quod in Ecclesia asservatur.

Illuc ante omnia venerationem, & oblationes vestras deferete.

Curam potius habete de Christo, qui est splendor Gloriæ, & viva *Imago Dei invisibilis* (g); quam de mortua imagine Creaturæ (h). An putatis mihi placere quod splendeant luminaribus Imagines meæ, dum juxta illas squalent receptacula Corporis filii mei? Cavete etiam, ne in istis ornamentis, & donariis vestris, magis inveniatur voluntas vestra, quam honor Dei, & amor mei (i).

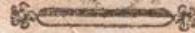
§. VI.

B. Virgo carpit eos, qui imaginibus etiam, quas Deus miraculis cohonestavit, & piis locis ad superstitionem abutuntur.

EGO MATER PULCHRÆ DILECTIONIS.

Non est pulchra dilectio Creaturæ irrationalis. Nolite sicut gentes ponere fiduciam in statuis vel imaginibus meis, quam-

(g) Hebr. i. (h) Col. i. v. 15. (i) Isa. 58. v. 3.

quamvis miraculosæ sint (k); *similes fiant illis omnes qui confidunt in eis* (l).

Nolite existimare mē fuscā aut nigrā; aut quidquam momenti in colore situm esse.

Ne arbitremini me aliam esse hic, aliam in Monte Serrato, aliam in Monte-Acuto: Eadem sum semper. Nolite contendere pro hac vel illa figura, prō hoc vel illo loco. Solus Deus novit, cur in uno loco signa plura fiant, quam in alio. Quæ vero fiunt, Deo potius tribuendā, quam mihi. Ille enim est, qui facit mirabilia magna solus (m).

Illi itaque gratia est habenda, non enim qui plantat est aliquid, neque qui rigat, sed qui incrementum dat Deus (n).

Ille glorificatus est, qui talem potestatem dedit hominibus (o).

§. VII.

B. Virgo prohibet se ad invidiam honorari.

EGO MATER PULCHRÆ DILECTIONIS.

Non est pulchra dilectio quæ est contentiosa (p). Nolite contendere verbis & invicem mordere circa meas dotes & prærogativas (q): ad nihil enim illud utile est, nisi

(k) Concil. Trident. Sess. 25. c. 2. (l) Psalm.

113. v. 16.

(m) Psalm. 125. v. 4.

(n) 1. Cor. 3. v. 6.

(o) Matth. 9. v. 8.

(p) 2. Tim. 2. v. 14.

(q) Gal. 5. v. 15.

nisi ad subversionem audientium (r). Ut quid enim præsumitis decernere, quod Deus non revelavit, & Ecclesia non definivit. Recte traxate verbum veritatis, profana autem & vaniloquia devitate (s).

Beatus ille qui cum Apostolo se nihil judicat scire, quam Jesum Christum & hunc crucifixum (t). Quique familiarem habuerit ejusdem formulam (u): *Regi sæculorum immortali, invisibili, soli Deo honor & Gloria.* Amen.

VOX CULTORIS MARIANI AD B. V.

Sancta Maria Mater Dei invoco te, & rogo, ut tuis precibus supplex erga omnipotentem Deum, quidquid mea non potest imbecillitas, & ut a dilecto Filio tuo mihi gratiam impetres, ut Deum Patrem, fontem & datorem omnis boni, & Jesum Christum Filium ejus, Mediatorem nostrum cognoscam, amem, eique toto corde serviam. Hoc tuum unicum esse desiderium scio, quæ non quæris quidquam aliud, quam ut in omnibus glorificetur Deus per Christum Dominum nostrum. Amen.

b 2

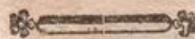
JESU

(r) 2. Tim. 2. v. 14.

(s) Ibid. v. 15.

(t) I. Cor. 2. v. 2.

(u) 1. Tim. 1. v. 17.

JESU CHRISTI MONITA
MAXIME SALUTARIA,
DE CULTU
DILECTISSIMÆ MATRI MARÍÆ
DEBITE EXHIBENDO.

C H R I S T U S.

Fili, Ecce Mater tua. Joan. 18.

1. *Mater pulchræ dilectionis: Eccli. 24. ac-
cipe eam in tuam, quam tibi in
cruce moriens donavi, illam dilige (a),
in cuius manibus reposita est salus tua. Illam
invoca, & (b) pervenies ad regnum meum
(c). Quibus enim auxiliata fuerit, erit res-
rigerium pacis, & a quibus averterit vultum
suum, non erit eis spes ad salutem.*

P E C C A T O R.

*An ergo pulchra, aut speciosa laus in ore
peccatoris? an pulchra dilectio in corde sub-
ditio peccatis?*

C H R I S T U S.

*Quin immo, ut speciosa sit laus tua, ut
pulchra dilectio, accede ad Matrem pulchræ
dilectionis, o peccator: illam ora, quæ est (d)
singu-*

(a) Bonav. in Cant. Domina audivi. (b) Idem.

Psalm. 86. (c) Idem Psalm. 91.

(d) Carth. l. 2. de laud. V. Art. 23.

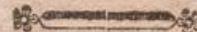
singulare perditorum refugium (e), peccatorum refugium atque divisorum, ipsaque (f) civitas omnibus confugientibus ad illam. Ad hanc advola, ut reperias (g) tuæ reconciliationis officinam.

Nec timeas, licet tibi videaris impoenitens (h): *est enim spes desperantium (i), in qua inveniunt, non solum captivus redemptionem, æger curationem, tristis consolationem, justus gratiam, sed & peccator veniam. Accurrens igitur cum fiducia, dic confidenter cum Psalte Regio (k): Sicut lœtantium omnium habitatio est in te.*

2. Et, si dubites, Fili, an *Spiritus hic ex Deo sit, audi dilectum meum Bernardum (l): sic est voluntas Dei, qui totum nos habere voluit per Mariam. Audi Germanum: (m) Nemo est, qui salvus fiat, o sanctissima, nisi per te: nemo est, qui liberetur a malis, nisi per te: Audi & quid olim revelaverim Filiae meæ Birgittæ (n): Quod nisi preces Matris meæ intervenirent, non esset spes misericordiæ. Neque hoc mireris: quoniam (o) accedit ante aureum humanæ reconciliationis altare, non solum rogans, sed imperans; Domi-*

b 3 na,

-
- (e) Ephrem. fer. de laud. V. (f) Damascen. or. 2. de dormit. (g) Andreas Cret. or. 3. de dorm. (h) Ephrem. supra. (i) Bern. ferm. in sig. mag. (k) Psalm. 86. (l) De aquæducto. (m) Hom. de nona. (n) Lib. 6. rev. cap. 26. (o) Damian. fer. 1. de Nativ. V.

*na, non ancilla: Et quomodo potentiae ejus ob-
viare poterit potestas illa, quae de ejus carne
carnis suscepit originem? si igitur ego (p)
a Patre meo exauditus sum pro mea reverentia,
ratione filiationis: an non & Maria exaudienda
est pro sua reverentia, ratione ma-
ternitatis? his itaque crede, Fili, nec
ideo eris ex numero illorum, qui a veritate
auditum avertunt, ad fabulas autem conver-
tuntur: sed potius eorum, qui (q) viam ve-
ritatis elegerunt, & judicia mea non sunt obliti,*

CHRISTUS.

Fili, Ecce Mater tua.

3. *Mater pulchræ dilectionis (a). Illam ho-
nora, & invenies vitam, & salutem
perpetuam (b). Beati enim, qui devote ei fa-
mulantur: illam dilige (c), quæ diligentes
se diligit.*

PECCATOR.

*An pulchra dilectio Matris absque cha-
ritate Dei, qui creavit illam?*

CHRISTUS.

*Sicut (d) una est Mariæ & Christi caro,
ita unus Spiritus, una charitas: Si igitur per
affe-*

-
(p) Hebr. 5.	(q) Psalm. 118.
(a) Bonav. Psal. 48.	(b) Idem Psal. 118.
(c) Idiot. in prol. contempl. de B. V. M.	
(d) Arnold. Carnot. de laud. V.	

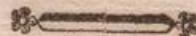
affectum accedis ad Matrem, per eundem
accedis ad Filium: si glorificas Matrem,
glorificas & Filium, quia (e) *Fili gloria*
cum matre non tam communis est quam eadem:
cum (f) individua sit utriusque gloria, &
commune commercium: (g) matrisque honor &
gloria, laus & gratiarum actio redemptoris.
Matrem itaque dilige, & diliges Filium:
Matrem cole, & coles Filium: (h) nulli
enim dubium, quin totum ad gloriam laudis
Dei pertineat, quidquid digne Genitrici suæ im-
pensum fuerit, ac solemniter attributum.

P E C C A T O R.

4. At, quid juvabit me cultorem esse
Matris, si pœnitentiam prius non egero?
dixisti enim: *Nisi pœnitentiam habueritis,*
omnes similiter peribitis. An auditum a sæ-
culo, ut qui feriam pœnitentiam neglexerit,
per Matrem tuam liberatus fuerit? An
quidquam juvare poterunt formulæ, &
precatiunculæ, quas recitavero; aut signa
& instrumenta pietatis quæ gestavero; aut
confraternitates Sodalitatesve, quibus no-
men dedero? Numquid, si me prius ad te
non convertero, exprobrabis mihi, quod
*olim per Prophetam: *Me dereliquerunt fon-**
b 4 tem

(e) Idem. (f) Idem. (g) Ildefons. l. de
Virginit. S. M. c. 12. ser. 3. de aff.

(h) Sophron. ser. de aff. B. M. apud Hieron.
tom. 4. alias 9.

tem aquæ vivæ, & foderunt sibi cisternas diffatas, quæ continere non valent aquas?

CHRISTUS,

Plurimum enimvero juvabit te esse cultorem Matris meæ: illa enim (i) gratiarum thesauraria (k) omnisque sanctitatis sanctissimus thesaurus, (l) ac laborantium propitiatorium, (m) non solum supplicantes exaudit: sed ut ex sua clementia confuevit, etiam supplicare violentium preces prævenit: ita ut (n) velocior sit nonnumquam salus memorato Nomine ejus, quam invocato Nomine meo.

Si quæras; (o) quare propitior salus in recordatione ejus, quum Filii sui saepe percipitur: Respondebit tibi amantissimus noster Anselmus: illum audi: (p) Filius ejus Dominus est, & judex omnium, discernens merita singulorum. Dum igitur ipse a quovis suo nomine invocatus non statim exaudit, profecto id juste facit. Invocato autem nomine Matris, et si merita invocantis non merentur ut exaudiantur; merita tamen Matris intercedunt ut exaudiatur.

Ad illam igitur festina, quæ (q) hanc in oculis meis gratiam invenit, ut animas a meffo-

(i) Idem. supra. (k) Andr. Cret. supra.

(l) Ephrem. sup. (m) Conc. Basileæ in instit. festi vilitat. (n) Ansel. de exc. V. cap. 6.

(o) Idem. (p) Idem. (q) Bonav. in spec. cap. 5.

m̄fforibus, hoc est, Doctoribus & Rectoribus tanquam incorrigibiles relias, colligere ad misericordiam & veniam possit.

Festina, (r) injice pedem tuum in compedes illius, & in torques illius collum tuum. Subjice humerum tuum, & porta illam, & ne acedieris vinculis ejus. Illius cultui te totum devove.

5. Nec te pudeat mancipium esse tantæ Matris (s) cui Filius res omnes conditas in servitutem addixit. (t) *Summus honor, summa gloria, & summa utilitas est servire Mariæ, & de ejus esse familia: etenim ei servire regnare est & ejus agi frænis summa libertas Gens & regnum quod non servierit illi, peribit, & gentes solitudine vastabuntur: solitudine inquam; quia destitutæ tantæ Matris auxilio, destituuntur auxilio Filii, & totius curiæ cœlestis.*

(u) *Obsecra igitur illam, ut te in servum perpetuum suscipiat: (x) servus quippe Mariæ si ceciderit, non collidetur; quia domina misericorditer supponit manum suam. Illam (y) in Dominam, Patronam, & Advocatam elige, firmiterque statue, ac propone, te numquam illam derelicturum, neque contra illam aliquid unquam dicturum aut faciarum, neque permis-*

b 5

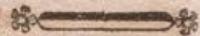
surum,

(r) Eccles. 6. (s) Damasc. or. 2. de aff.

(t) Riehard. a S. Laur. de laud. V. part. I.

rat. 16. & 19. (u) Orat. Sod. B. M. V.

(x) Idem ibid. (y) Eccles. 6.

surum, ut a tuis subditis aliquid contra ejus honorem unquam agatur: hoc fac & vives.
 (z) *Ne acedieris vinculis ejus, subjice humerum tuum, & porta illam: ne detrectes servare leges, quas tibi præscribunt (a) Sodalitia in ejus honorem pie admodum, utiliterque erecta, ac instituta, & a me per Vicarios meos approbata, tamquam secundissima ad salutem media.*

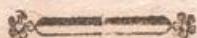
Si peccatorum funibus te circumplexum sentias, carnisque stimulis angaris; cinge lumbos tuos sacro Francisci *Cingulo*, piisque ejus monitis & legibus obtempera, ac singularem erga Matrem meam affectionem, devotionemque imitare.

Si mundi vanitatibus trahi te cernas; ad florigerum illum hortum manu Virginis plantatum te confer, ibique multis refertum mysteriis collige *Rosarium*, cuius spiritualis suaveolentia non solum mihi Matrique gratissima est, sed & tibi contra mundi hujus foetores utilissima.

Si denique illum times, qui *tamquam leo rugiens, circuit querens quem devoret, fuge cito*

(z) Confrat. S. Trin. inst. An. 1196. ab Innoc. III. aliisque 46. successor. approbata. Confrat. S. Franc. inst. An. 1587. a Xisto V. & Clem. VIII. aliisque successor: approb. Confrat. S. Rosarii instit. a S. Domin. a Pio V. aliisque successor. approb. Confrat. Zonæ S.

Aug.

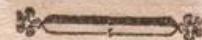
cito ad montem, ibique scutum sume inex-
pugnabile *SACRUM SCAPULARE*, quod
a Patre concessum est Matri in *signum sa-
lutis* eorum, qui illud constanter, & ex
picio, ac sincero in Dei Matrem affectu ge-
staverint. Hæc quippe, quæ (a) diligit
diligentes se, immo sibi servientibus servit, sui
amatores hoc insignitos charactere non
potest non redamare, non potest reclaman-
do deserere, adeoque nec potest incessan-
ter pro iis non orare, donec ea gratiæ sub-
sidia ipsis obtinuerit, quibus vel per con-
stantem mandatorum observationem, vel
per sincerum ac perfectum de peccatis
dolorem, æternam salutem consequantur:
ideoque recte dictum: (b) *in quo quis mo-
riens æternum non patietur incendium.*

CHRI-

Aug. An. 1430. ab Eugen. IV. aliisque success.
confirm. Confrater. S. Scapularis, instit. An-
no 1251. a S. Simone Stock, & ab Innoc. IV.
aliisque 28. success. & S. D. N. Clemente X.
approb. Sodal. B. V. inst. ap. PP. Soc. Jesu
An. 1584. a Gregor. XIII. aliisque success.
approb. Sodalit. SS. OO. Duaci Crecia in
coll. Aquic. An. 1572. & a Clem. VIII. aliis-
que success. approb.

(a) Idiot. sup.

(b) B. V. M. Simoni Stock.

C H R I S T U S.

Fili, Ecce Mater tua.

6. *Mater pulchræ dilectionis: (a) Illam honora, & impetrabit tibi salutem & pacem: Illam lauda, illam glorifica, (b) in cuius manibus reposita est salus tua.*

P E C C A T O R.

Numquid tibi soli, o Christe, debetur omnis laus, honor & gloria? numquid Mater tua conserva nostra est? numquid ancilla tua?

C H R I S T U S.

Noli vocare conservam tuam, quæ cum adhuc in ejus laterem utero, Spiritus sancti illuminante gratia a cognata sua Elisabeth Mater Dei proclamata fuit. Neque ancillam ut dixeris, cuius (c) humilitatem ita respexit Omnipotens, ut Dei Patris Verbum carne sua indutum utero gestaverit: dumque se ancillam confessa esset, mater facta fuerit sui plasmatoris, ideoque & (d) omnium Domina.

Matrem itaque invoca, cui magna fecit qui potens est: Matrem invoca (e), in cuius manu salus tua: Matrem invoca, quæ post Filium

(a) Bonav. Psal. 83.

Domina audiv.

(d) Bern. sup.

(b) Id. in cant.

(c) Aug. supr. magnif.

(e) Idiot. supra.

Filium Domina est universæ terræ. Matrem invoca, cujus misericordia sœpe liberavit, quos iustitia Filii damnare potuit. Matrem invoca, (f) quæ omnibus misericordiæ sinum aperit, ut de plenitudine ejus accipient universi. Matrem, inquam, invoca, ut gratiam invenias apud Patrem & Filium. Nam (g) sicut omnis ab ea aversus, & despectus, necesse est, ut intereat: ita omnis ad eam conversus & respectus, impossibile est, ut pereat.

P E C C A T O R.

7. Da veniam Christe: numquid mihi sufficit Deus? an si Deum habeo, aliquo alio indigeo? numquid in Deo habeo omnia?

C H R I S T U S.

Recte; unus tibi sufficit Deus: at Deum non invenies, nisi per Mariam, quæ est *Templum totius Trinitatis* (h). Quod igitur Deo offerre vis, Mariæ manibus trade, si non vis sustinere repulsam, (i) ex quo enim dictum est ei, Dominus tecum, inseparabiliter perseveravit promissum & donum: (k) sicque illam Deus

(f) Bern. supr. (g) Ansel. in alloq. cœlest. n. 27. edit. Lugd. An. 1630. & ex eo Bonav. tom. 6. l. 1, Pharetræ cap. 5.

(h) Bern. ser. de nativ. V. (i) Arnold. de laudib. Mariæ. (k) Anselm. c. 12. de excell. V.

*Deus exaltavit, ut omnia secum possibilia ipse
essè donaverit, evaseritque illa (l) benedictio-
nis fons, ac bonorum omnium scaturigo. Et
quemadmodum (m) facultas illi deesse non
potest, sic nec voluntas: ideoque (n) peccato-
torem materno affectu amplectitur, fovet nec
deserit, quoisque horrendo judici miserum re-
conciliat. (o) Inventa igitur Maria inveni-
tur omne bonum.*

PECCATOR.

8. Numquid unus *Mediator Dei & ho-*
minum?

CHRISTUS.

*Sed (p) opus est mediatore ad mediatorem,
qui licet sit misericors; habet tamen judicariam
potestatem: nec alter vobis utilior quam Ma-
ria. Sum quidem mediator & advocatus apud Patrem:
sed (q) ipsa est advocata apud Filium, sicut Filius apud Patrem:
imo apud Patrem & Filium procurat negotia & petitio-
nes vestras. Sicut enim est omnium Regina,
sic & omnium Patrona & Advocata, & cura
illi est de omnibus; (r) & tamquam mater mi-
sericordiae, & efficaciter salutis tuae negotia
pertractat.*

Ad

-
(l) Damasc. or. 2. de aff.	(m) Bern. ser. I.
de aff.
(n) Idem ap. Bonav. in spec. c. 5.	
(o) Idiot. sup.	(p) Bern. in sign. mag.
(q) Idiot. sup.	(r) Bern. ser. I, de aff.

(s) *Ad Patrem verebaris accedere; solo
auditu territus ad folia fugiebas: Iesum tibi
dedit mediatorem. Quid non apud talem Pa-
trem talis Filius obtineat? exaudiatur utique
pro sua reverentia. Sed forsan in ipso Maje-
statem vereare divinam: quia licet factus sit
homo, manserit tamen Deus. Advocatam ha-
bere vis & ad ipsum? ad Mariam recurre . . .
exaudiatur & ipsa pro sua reverentia: exau-
diut utique Matrem Filius & exaudiens Filium
Pater.*

9. (t) *An criminum immanitate turbatus,
conscientiae saeditate confusus, judicii horrore
perterritus, barathro incipis absorberi tristis-
tiae, desperationis abyssu? Ad Mariam re-
curre: quæ est (u) Dei & hominum Me-
diatrix optima, ac totius terrarum orbis con-
ciliatrix efficacissima: imo & * spes unica pec-
catorum, in qua tuorum est expectatio præ-
miorum.*

(x) *An intelligis te in hujus sæculi profluvio
magis inter procellas & tempestates fluctuare,
quam per terram ambulare? ne avertas oculos
a fulgore hujus Sideris. si non vis obrui pro-
cellis.*

(y) *An venti temptationum insurgunt? an
scopulos tribulationum incurris? Respice stel-
lam, voca Mariam.*

An

(s) Idem de aquæ ductu. (t) Idem hom. 2.
sup. miss. (u) Ephrem. de laud. V.

(*) Aug. ser. 2. de domin. annuuc.

(x) Bern. sup. (y) Idem.

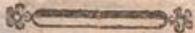
An times pericula? (z) *In periculis, in angustiis, in rebus dubiis, Mariam cogita, Mariam invoca; (a) nam in omni periculo potes obtainere salutem ab ea. Mille clypei (id est remedia contra pericula) pendent ex ea.*

An virtus ardua? (b) *In omni opere virtutis potes eam habere in adjutoriam, & ideo dicit ipsa Eccles. 24. In me spes vitae & virtutis (c). Spem itaque illius habens, servaberis; defensionem ejus possidens, non timebis: imo & persequeris inimicos tuos, & in fugam vertes, habens ut thoracem protectionem & auxilium ejus.*

10. Ego ostium, via, veritas & vita. Sed hæc est Mater, quæ (d) *Paradisi porta efficitur, scala cæli constituitur. Hæc est Mater, (e) in qua est omnis gratia viæ & veritatis; omnis spes vitae & virtutis. In Matre itaque reperies viam, per quam pervenias ad Patrem.*

*Si mihi a Patre data est omnis potestas in cælo & in terra: hæc est Regina cælorum, hæc Domina Angelorum, quæ potest etiam dicere: post Filium (f) *data est mihi omnis potestas in cælo & in terra, quæ licet non sit absoluta & independens, ut mea; sed subordinata, ac dependens a Patre, cuius est Filia;**

-
(z) Idem.	(a) S. Thom. opusc. 8.
(b) Idem.	(c) Damasc. in annunc. deginit.
(d) Aug. ser. 2. de aff.	(e) Eccl. 24.
(f) Damian. ser. 44. qui est 1. in nat. B. V.	

Filia; a Filio cuius est Mater; a Spiritu S.
cujus est sponsa; a SS. Trinitate, cuius est
templum: tanta tamen est, ut (g) in peti-
tione habeat vires insuperabiles, & robur in-
expugnabile, ne immensam ejus clementiam su-
peret multitudo peccatorum: nihil ejus resistat
potentiae: omnia ejus obedient imperio; omnia
ejus potestati serviant. Adeo ut: (h) Si
singas B. Virginem aliquid postulare, totam-
que cœlestem curiam illi resistere; potentior
esset majorisque efficacie & valoris apud Deum
Virginis, quam reliquorum omnium oratio.
Neque id mirum videbitur consideranti,
(i) infinitum Dei servorum, ac Matris esse
discrimen, justumque esse, ut (k) quæ me-
ruit pro liberandis proferre pretium, possit
plus omnibus liberatis impendere suffragium.

Hæc itaque est Mater, ad quam om-
nes confugere debent: quippe (l) quæ
adjuvat tam bonos quam malos: bonos in
gratia conservando, unde canitur: Maria Ma-
ter Gratiae: malos ad misericordiam redu-
cendo, ideo dicitur Mater Misericordiae:
adjuvat etiam in morte, ab infidiis diaboli pro-
tegendo; ideo dicitur: Tu nos ab hoste pru-
tege

(g) Gregor. Nicom. or. de oblat. Dei p.

(h) Suar. tom. 2. in 3. p. d. 23. 8. 2.

(i) Damascen. or. 1. de dorm.

(k) Aug. ser. 2. de aff. B. V.

(l) Idiota sup.

tege: adjuvat quoque post mortem animas suscipiendo; ideo dicitur: Et hora mortis suscipe. Ne (m) tamen aliquis eorum nimis insolens autumet, magis more indiscrete laudantium statui, quam rem sicut est, considerari, eam jure materno cælo terræque cum filio suo præsidentem consideret. Ideo iterum iterumque.

Fili, Ecce Mater tua.

II. *Mater pulchræ dilectionis, timoris, agnitionis & sanctæ spei.*

Si verearис peccator accedere ad Deum
(a) qui ignis consumens est, ne (b) sicut fluit
cera a facie ignis, sic pereas a facie Dei;
(c) ad Mariam accedere ne trepides: nihil austерum in ea, nihil terrible: tota suavis est,
omnibus offerens lac & lanam quæ
ad eam pertinent, plena omnia pietatis &
gratiae: plena sunt mansuetudinis, & misericordiæ.

Si me timeas, quia Iudex sum, &
non solum misericors, sed & justus Dominus;
accede ad Matrem pulchræ dilectionis
& timoris: accede ad Patronam, quæ so-
lum novit misereri, ideoque innumeris
velut alis misericordiæ circumdata advolat
ut

(m) Anselm. de excel. V. cap. 9.

(a) Hebr. 12. (b) Psalm. 67.

(c) Bern. ser. in sign. mag.

ut opituletur. Accede ad gloriosam illam genitricem, cui a (d) bonitate mea concessum est propter Incarnati Verbi reverentiam, ut quicumque etiam peccator ad eam cum devota Veneratione recurrit, nullo modo decipiatur a dæmone infernali: hæc enim est a me electa, parata & posita tamquam esca dulcissima ad capiendos homines, & præcipue animas peccatorum.

Accede confidenter: (e) securum enim accessum jam habes ad Deum, ubi non solum mediatorem caussæ tue Filium habes ante Patrem; sed & ante Filium Matrem. Christus Patri ostendit latus & vulnera, Maria Filio pectus & ubera: Ideoque nec potest ullo modo esse repulsa, ubi concurrunt & orant omni lingua disertius hæc clementiae monumenta, & charitatis insignia.

13. Si adhuc hæsites; audi & quid ipsa Mater mea ex ore meo dixerit filiæ meæ Birgittæ: (f) Ego sum Regina Cæli, Ego Mater Misericordiæ . . . ego aditus peccatorum ad Deum . . . Nullus est adeo maledictus, qui quamdiu vivit, careat misericordia mea . . . nullus est ita alienatus a Deo, nisi omnino fuerit maledictus (damnatus)

c 2

tus)

(d) Revel. S. Cathar. Sen. apud Cor. a Lap in Eccl. 24.

(e) Arnold. Carnot. de laudib. S. M.

(f) Lib. 6. revel. cap. 10.

tus) qui si me invocaverit, non revertatur
ad Deum, & habeat misericordiam.

Enim vero: Quid negabitur Matri,
quæ (g) Mariæ Ægyptiacæ non solum
templi Hierosolymitanus ingressum, a quo
ob fœdissima libidinis flagitia divinitus
arcebatur; sed & gratiam impetravit:
qua ad meliorem vitam conversa, omni-
busque illustre poenitentiæ speculum re-
linquens, ad cælestem gloriam pervenit?
(h) Quid negabitur Matri, cui negatum non
est, Theophilum de ipsis perditionis faucibus
revocare? infelicem animulam, totum illud
quod in illa factum est, proprio charactere de-
negantem, de luto fæcis & miseriæ sublevare?
Nil illi impossibile, cui possibile est desperatos
in spem beatitudinis relevare.

Accede ergo cum fiducia ad Matrem
misericordiæ, ut secure pervenias ad thronum
gratiæ & gloriæ.

14. Nec est quod timeas, ne plus fi-
duciæ in Matre, quam in Filio colloces:
aut plus temporis aut precum Matri,
quam Deo impendas: (i) Quidquid enim
in laudibus Matris profertur, ad Filium per-
tinet, (k) Ut igitur sis devotus servus Filii,
servi-

(g) In Synodo Nicen. Actor. 4.

(h) Damian. ser. 1. de nat. B. V.

(i) Bern. hom. 4. sup. mis.

(k) Hildef. de virginit. B. M. cap. 12.

servitatem fideliter appete Genitricis: sic nempe refertur ad Dominum, quod servit ancillæ: sic redundat ad Filium, quod impenditur Matri: sic alternat in nutritio, quod adhibetur in nutrice: sic transit honor in Regem, qui desertur in famulatum Reginæ.

An nescis quid olim fecerit, suisque præceperit dilectissimus meus Matrisque Filius Dominicus? numquid totus erat in salutatione Angelica? illum imitare. Nec ideo desinam tibi esse *omnia in omnibus*. Sum *alpha & omega, principium & finis*: sed ad finem non pervenies sine medio. Medium inter te & me est Maria. Ut igitur me invenias, quære Mariam: ut Filium colas, ac diligas, (1) *totis præcordiorum affectibus, & votis omnibus* Mariam hanc venerare; quia sic est voluntas ejus, qui totum te habere voluit per Mariam: adeo ut (m) nihil a throno Dei divini munieris defluat, quod per Mariæ manus non pertransierit.

Fili, Ecce Mater tua.

15. *Mater pulchræ dilectionis, quæ non solum filiorum est, sed etiam eorum qui se ejus mancipia & servos esse*

c 3

pro-

(l) Bern. de aquæ ductu in nat. V.

(m) Richard. a S. Vict. ap. Colv. in Calend.

pronunciant; non instar mundi hujus aulicorum, sed Cœlitum more, sanctorumque PP. Augustini (n), Isiodori, Athanasii, Epiphani, Chrysostomi, Damasceni, Bernardi, Anselmi, Hieronymi, Ruperti, Chrysologi, aliorumque, qui, licet dominium regnumque Mariæ sic fassi fuerint, ut illud non aliquibus cancellis circumdandum putaverint, sed potius ad omnes usque creaturas etiam minimas extendendum senserint, non ideo desierunt esse liberi, qua libertate illos liberavi, sed potius (o) servire huic Reginæ regnare, & ejus agi frœnis, summam libertatem esse judicarunt. Nec ideo inanes fuerunt & aulicæ eorum submissions; cum per illas gratiam Matris, & gloriam Filiij promeriti sint.

Erras, erras fili, si quempiam etiam sanctissimum in parallelo ponas cum Matre, quæ (p) uno excepto Deo rebus omnibus excelsior est, (q) cunctisque superior existit.

An

(n) Apud Salazar. in Prov. c. 18. v. 16.

(o) Rich. a S. Laur. sup.

(p) Andr. cret. or. 3. in dorm. S. M.

(q) Epiph. in ser. de laud. V.

An nescis, Mariam (r) supergressam esse in natura, in gratia, in gloria universas Filias, id est, universas animas & universas intelligentias angelicas?

An nescis (s) Montem esse Mariam, quæ omnem electæ creaturæ altitudinem electionis suæ dignitate transcendit? An non mons sublimis Maria, quæ ut ad conceptionem æterni Verbi pertingeret, meritorum verticem supra omnes angelorum choros usque ad solium Dætatis evexit? An non altitudo Mariæ super omnes sanctos refulsi?

(t) Quid dices pauper ingenio? cum de Matre quidquid dixeris minor laus est, quam ipsius dignitas meretur. Si cælum eam voces, altior est. Si Matrem gentium dicas, præcedit. Si formam Dei appelles, digna existit. Si dominam angelorum vocites, per omnia esse probatur.

Quid? si (u) Deus sua potentia parando cuncta, Pater est ac Dominus omnium: nonne Beata Dei genitrix suis meritis cuncta reparando, Mater est ac Domina rerum? Deus est Dominus omnium singula in sua natura,

(r) Bonav. in spec. lect. 13.

(s) Gregor. in 1. Reg. cap. 1.

(t) August. tom. 10. ser. 35. de sanct.

(u) Anselm. de excel. V. cap. 11.

*propria iussione constituendo &c. Maria est
Domina rerum omnium singula congenitæ di-
gnitati per eam, quam meruit gratiam resti-
tuendo.*

An non (x) oportebat Dei Matrem ea
quæ Filii erant possidere, atque ab omnibus
rebus conditis, ut Dei Matrem & ancillam
adorari?

Igitur (y) *Sicut ex ea natum Dei Filium
solem æternum adoras, ut Deum verum: sic
& eam honora atque venerare, ut veri Dei
genitricem. Et quamvis natura non eadem
sit quod ille Sol: nihilominus tanta est, ut
eam honoret ipse Sol honore, quo decet filios
honorare parentes suos: qui enim dixit, ho-
nora patrem tuum & matrem, non dubium,
quin & ipse honoret, & ab omnibus amicis
suis suam velit honorari Matrem: ideo nam-
que (z) omnem gratiam Matri & honorem
impertit.*

Vis nosse, quantæ sit dignitatis ma-
ternitas Dei? Audi Doctorem Angeli-
cum: (a) *Dicendum quod B. Virgo*
ex

(x) Damascen. Orat. 2. de assert.

(y) Rupert. in cont. cap. 5. lib. 6.

(z) Hippol. orat. de sanctif.

(a) r. p. q. 25. a. 6. ad 4.

ex hoc quod est Mater Dei, habet quamdam dignitatem infinitam ex bono infinito, quod est Deus: & ex hac parte non potest aliquid fieri melius ea: sicut non potest aliquid melius esse Deo. Audi & Doctorem Seraphicum? (b) Ipsa est (Deipara) qua maiorem Deus facere non posset: maiorem mundum posset facere Deus: maiorem Matrem quam Matrem Dei non posset facere Deus.

Ex his disce, Matrem meam, & Santos servos meos (c) cum infinitum inter illos sit discriminus non æquali; sed hos duliæ, illam (d) hyperduliæ cultu colere, quæ longe eminentioris quam illa est ordinis, licet ad latriam non pertingat, nec pertingere possit.

CHRISTUS.

Fili, Ecce Mater tua.

16. *Mater pulchræ dilectionis, (a) suavis & decora sicut Jerusalem, terribilis ut castrorum acies ordinata. (b) Sua-*

c 5

vis

(b) Lect. 10. in spec.

(c) Damascen. Or. 1. de dormit.

(d) S. Thom. 3. p. q. 25. a. 5. O. & TT.
omnes.

(a) Cant. 6.

(*) Rupert. in cant. 6.

vis & decora . . . quod ex visitatione ejus discunt animæ plurimæ cœlestem ducere conversationem. Terribilis dæmonibus, hereticis & impiis sicut castrorum acies ordinata, in qua summa est omnium concordia, ac prinde nullus in ea per discordiam aditus datur hosti.

(c) Cessent igitur indocti, vesanique hereticorum sermones, iniqua eorum labia obturantur, qui (d) invocationem Mariæ idolatricam, & teturum errorem esse clamant; catholicos falso accusant (e) quod honorem divinum in Mariam transferant, siisque (f) Deo eripiant quod suum est; immo & (g) ipsam Deum constituant, ac (h) invocent, quasi ego non essem propitiator, sed tantum horrendus judex & ulti, (i) colentes pro creatore creaturem, meque relicto vero Mediatore, ad Matrem Virginem convertantur, ab hac postulantes, quod petendum erat a Filio.

Cessent

(c) German. ser. de dorm. B. V.

(d) Nicol. Selneccet. apud Canis. de V. M. lib. 5. cap. 16.

(e) Heerbrand. ap. Canis. ibid.

(f) Calvin. in cap. 2. Joan. ap. Can. lib. 5. cap. 11.

(g) Luther. ap. Canis. ibid.

(h) Melanchton. ap. Canis. ibid.

(i) Bullinger & Brentius ap. Canis. 18. aliquie.

Cessent inquam indocti illi vesanique hæreticorum sermones: Sileant hypocritæ malis artibus & fraudibus omnia miscentes: iniqua obturentur labia indiscretorum zelatorum honoris mei & gloriæ, qui ut cultum Matris meæ penitus e mundo tollant, ejus splendorem, potentiam, dignitatem ac clementiam obscurare conantur, quasi hæc æterni Solis splendorem diminuere possent. Obturentur & iniqua labia eorum, qui sacrum Scapulare alis Icari, Chordam S. Francisci laqueo Judæ: immo & ipsam Matrem meam cuilibet vulgari fœminæ publicis in concionibus per summum contemptum assimilando, Imagines, Rosaria, Litanias aliasque precationum formulas, & externa in Deiparam pietatis officia, exitiosa aut inutilia esse affirmant.

Tu vero (k) Audi Fili, & accipe consilium intellectus, & ne abjicias consilium meum: (l) Confortare in Domino, & in potentia virtutis ejus: indu te armaturam Dei, ut possis stare adversus insidias diaboli, & asseclarum ejus: sta in veritate & indu loricam iustitiae: in omnibus sume scutum fidei, galeam salutis, & gladium spiritus, in quo possis omnia tela nequissimi ignea

(k) Eccles. 65,

(l) Ephes. 6.

*igneæ extinguere, ac Deiparæ, Cœlorum
Reginæ gloriam, honoremque tueri.
Sta firmiter in hac castrorum acie ordinata,
ut (m) bello petitus eam hostibus opponas,
immissionemque per angelos malos evertas.*

Nulla inordinatio, nulla discordia reperitur inter veros Mariæ clientes, qui sub ejus vexillis in Sodalitiis, & Confraternitatibus militantes, prompte obediunt Evangelio: non contendunt verbis, nec invicem mordent circa dotes & prærogativas Matris meæ: multo minus præsumunt decernere, quod Deus non revelavit, & Ecclesia non definivit. Tales quippe non reperiuntur in hac acie bene ordinata, (n) non dissipata per invidiam, sed constipata per charitatem: in qua omnes sancte statuerunt Deo & Ecclesiæ in omnibus parere: adeo ut unusquisque quod mihi & Matri gratum est, exequi studeat. His cura est de tremendis Mysteriis, ut debito cultu adorentur: illis, de captivis ut redimantur: his, de pauperibus ne fame aut frigore pereant: illis, de rudioribus ac infirmis in fide, ut catechisentur: omnibus, ut Regi Sæculo-

(m) German. *snptra.*

(n) Hugo a S. Vict. ex *Miscellan.* 2. l. 2.

culorum immortali, invisibili, soli Deo sit
honor & gloria (divina & latræ) in sa-
cula sacerdorum. Amen.

CULTORIS MARIANI

AD DEIPARAM,

ORATIO.

O MARIA Mater DEI, potentissima
cœli terræque Regina: Ecce JE-
SUS dilectissimus Filius tuus te mihi in
Matrem dedit. Per admirabilem igitur
amorem, quo illum dilexisti, te obte-
stor, suscipe me in filium. Miserere mei,
O MATER Misericordiæ, & magnam
miseriam indignissimi peccatoris sublevet
magna, atque ingens miseratio piissimæ
Matris. Largire O Mater Gratiæ, ut
illis annumerer, quos tamquam filios
amas, foves ac protegis. Accipe, quæ-
so, animam tui amantem, & serva in te
sperantem, O spes unica peccatorum, in

qua

qua nostrorum est expectatio præmiorum. Fac ut amore amoris ejus moriar, qui amore amoris mei dignatus est in ligno crucis mori: ut tandem te cum Patre, cuius es Filia; cum Filio, cuius es Mater; cum Spiritu sancto, cuius es Sponsa; cum omnibus Sanctis, quorum es Regina, videre & glorificare merear in perpetuum.

Amen.

CON-